

knedošljedzenju, a neje možno, so jedyn
Czlowek psches tajke Myšlje febi ne-
dyrbjat Pohorschenje wsacz, aby sazwy-
blo wacz, aby na jene besbožne Waschnje
do Sechernoszyje panycz.

Schtuz pak chze Boha, a jeho swjatu
Bohlu prawje posnacž, ton dyr-
bi ton prawy Pucz hicz, da nebudže
pohorschowany, ale polpeshowany.
Ton prawy Pucz pak je, ton Knes Kry-
stus, kajž won praji pola Jana na 14.
Stawi: Nichto nepschindže k Wotzej, li-
ba psches me. Schtuz tak teho Wotza
prawje snacz a knjemu pschindž chze,
ton pschindž predy k Krystuskej, a wuf
jeho posnacž, menujzy tak:

Krystus je Boži Syn, a wscheho-
mozny wjeczny Boh. Schtoha da czini
ton Syn Boži? Won bu Czlowek
nasche dla, won poda so pod Sakon, so
by nas wot Sakonja wumot, won da
so kschizowacz, a wumrje na Kschizu so
by sa nasche Rychi saplacžit, a stanje
sako hohrje wot Ssmerczyje, so by nam
psches swoje Hohrjestacžje ton Pucz
kwjecznemu Žiwenu pschihottowat, a
pscheczwo wjecznej Ssmercži pomhat,
won fedži k Prawizy Božej, so by nas
sastupit, a swojeho swiateho Ducha
dat, nas psches teho kameho regjerowat
a wodžit, a pschedewschitkim Spntto-
wanjom a Nuczdacžjom teho Czerta
swojich Wjerjaznych wobarnowat. To
rjeka Krystusa prawje posnacž. Džež
tajke Posnacžje pjeknje a twerdže we
Wutrobi tsi, da potom sapocz, a wo-
brocz so k Nebekam, a schczin twoje

Rachnowanje tak: Dokelž je to ton
Syn Boži tnych Czlowekow dla czini-
nit, kajka tešch je to Boža Wutroba
pscheczwo nam Czlowekam, dokelž je je-
ho Syn po teho Wotza Bohli a
Pschikasanju to czinit? Tedom budže te-
be kama twoja Wutroba ktemu nu-
czicz, so budžesch rjež dyrvecž: Dokelž
Boh neje swojeho jenicžkeho narodže-
neho Syna nasche dla pschepuschčit,
da je snami Czlowekami wjeszje sje mje-
nič nedyrbi, won schak nochze, so bych-
my my subeni byli, dokelž te najwetsche
pomozne Wjezy pytta a natoži, so by
nam k Žiwenu pomhat.

Na tajke Waschnje pschindžemy pra-
wje k Bohu, kajž Krystus kam praji, po-
la Jana na 3. Stawi; Tak je Boh ton
Swjet lubowat, so je swojeho jenicžkeho
narodženeho Syna dat, so bychu wschiz-
zy, liž do njeho wjerja, subeni nebyli, ale
to wjeczne Žiwenje mjeli. Džeržimny pak
te Myšle pscheczwo tamnym, kotrež
stych prednischich Myšlow pschindu, da
budžemy namakacz, so su tamne Myšlje
wot Czerta, psches kotrež ton Czlowek
dyrbi pohorschowany bydž, a tešch aby
sazwyflowacz, aby krobly a besbožny
bydž, pschetož won nemože so k Bohu
ničeho dobreho nadžijecz.

Njekotři panu na druhe Myšle, a wu-
skladuja te Sskowa tak: Welje je
powołanych, to je, Boh lubi swoju Na-
du jim welje, ale mačo je wuswolonych,
to je, won pak jim mačo tajku Nadu
da dostacz; pschetož mačo budže sich
sbožnych. To je jene nemožnje rosne a
besbožne